

10. Едно създаване обаче, что Създателъ-тъ е създалъ по образа си, трѣбва и да остава вѣчно въ сѣщо-то това подобіе. Творецъ-тъ не може да уничижи изображеніе-то си.

11. Ако и да ны изнесѣтъ на гроба, дири-ты обаче на сѣществуваніе-то не ся изгладватъ. Сѣществуваніе-то е дѣйствіе, и кой-то въ траетны дѣйствія е распрострѣлъ сѣществуваніе-то си отвѣдь гроба, той не е умрѣлъ.

12. Какво-то е живѣло тука, то живѣе; и какво-то е было тука, то е вѣчно. Само видѣ-тъ ся распіява, нѣ сѣществуваніе-то ся не измѣнява.

13. Общи-ти духове гледать въ естество-то само землѣ, и изъ землѣ-тѣ правять прахъ, на кого-то принадлежатъ.

14. Обаче небесный духъ прави отъ най общо-то вещество дѣло-то на Вѣчность-тѣ, коя-то е отечество-то му.

15. Кой-то знае тука, че Богъ ще го привыка нѣкога на небо-то си и въ живота на Ангелы-ты, той никога не ся устрашава нито отъ тьмнѣ-тѣ нощъ на гроба, нито отъ землѣ-тѣ, что покрыва мощи-ты му, нито отъ тишинѣ-тѣ на осамотены-ты гробища, нито отъ жялостныя образъ на изгниваніе-то.

16. На припекъ е гробна-та могила на благородныя и мѣжественныя. Надъ неѣ распрѣснува ранина-та маргарита си, къмъ неѣ ся усмыхнува нощъ-та съ послѣдни-ты зари на заходяще-то сльнце, неѣ прави мѣсець-тъ за храмъ на най благородно-то чувство на истинѣ-тѣ и на правдѣ-тѣ, надъ неѣ вѣра-та гледа небо-то отворено и надѣжда-та на благочестивѣ-тѣ ревность ся издигва отъ неѣ къмъ звѣзды-ты.